

Gerhard Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Henningsen gjorde mig opmærksom paa, at jeg havde misforstaaet Skrivelsen fra de samvirkende Sogneraadforeninger. Det kunde jeg for øvrigt næsten sige mig selv. Noget saadant kunde man ikke vente fra den Side.

Maa jeg til den højtærede Minister sige, at naar jeg som Ordfører for Socialdemokratiet har ønsket Udvalg, er det for at faa de af mig særlig nævnte Ting ændret. De danske Købstæder, der har været forrest i Rottekrigen, har erfaret, at den Kampagne, der har været rejst mod Rotterne, er blevet betydningsløs i Løbet af meget kort Tid, fordi man enten fra Landkommunerne, eller hvor det nu kan være fra — det bliver aldrig opklaret —, har faaet en ny Invasion af Rotter. I Løbet af nogle Maaneder eller et Aars Tid kunde man i Købstæder, hvor man dog delvis havde udryddet Rotterne, atter se sine Oplagspladser og Ejendomme befængte med dem. Derfor har Købstadforeningens Bestyrelse saa stærkt fremhævet, at det er nødvendigt, at denne Udryddelseskrig, hvis den skal blive effektiv, foretages i samtlige Landets Kommuner. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der i Skrivelsen fra Købstadforeningens Bestyrelse ogsaa findes Udtalelser angaaende Tilskuddet. Der siges nemlig, at det Tilskud, der er Tale om, de 30 000 Kr., betragter Bestyrelsen „som meget lille i Forhold til de med Udryddelsesforanstaltningerne forbundne store Udgifter“. Og deri har Bestyrelsen for Købstadforeningen aabenbart Ret. Jeg vil ikke benægte, at det naturligvis er Grundejerne, der i særlig Grad er interesserede i at faa Rotterne udryddet, og ogsaa Kommunerne, men man kan dog ikke se bort fra, at ogsaa Staten har en meget stor Interesse deri. Og jeg vilde derfor finde det rimeligt, om Staten, foruden at bidrage med et Beløb til Opmuntringspræmie, vilde yde et Tilskud, der udgjorde en anseelig Del af de Udgifter, der er forbundne med Rotternes Udryddelse.

Jeg hører nu, at den højtærede Minister er saa meget imod at faa Lovforslaget i Udvalg, og jeg vil derfor spørge Ministeren, om han kunde tænke sig at stille Forslag til anden Behandling om, i Stedet for, som det hedder i Lovforslaget, at Staten skal yde et Tilskud af „indtil 30 000 Kr.“, at sætte „indtil 50 000 Kr.“, samtidig med at der blev foreslaaet en Revisionsbestemmelse, hvorefter Loven skulde optages til Revision i Løbet af et Aar, saaledes at man

kunde frugtbar gøre de Erfaringer, man indtil dette Tidspunkt havde indvundet.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser vil jeg først sige, at han har Ret i, at man i Købstadforeningens Skrivelse betoner, at det er ønskeligt, at Foranstaltningerne bliver obligatoriske for alle Kommuner. Man fremhæver det dog ikke i Skrivelsen som en Betingelse for, at man vil anbefale Lovforslaget, og det ærede Medlem maa ogsaa huske paa, at den Lov, der i sin Tid var Tale om, nemlig Loven af 1910, ikke var nogen obligatorisk Lov, og da Spørgsmaalet blev forelagt Købstæderne, om man ønskede den fornyet eller ej, svarede man ja, og det uagtet Statens Bidrag den Gang kun var 18 000 Kr. Nu er det rigtigt nok, som det ærede Medlem siger, at der i Skrivelsen staar, at de 30 000 Kr. betragtes som et meget lille Beløb i Forhold til de med Udryddelsesforanstaltningerne forbundne store Udgifter. Ja, hvis Krigen skal være virkelig effektiv, bliver det et lille Beløb i Forhold dertil, men det vil et hvilket som helst Beløb paa 30—40—50 000 Kr. blive, fordi det ikke vil tjene det Formaal, det ærede Medlem mener, det skal tjene, nemlig at kaste en vis Brøkdel af disse Udgifter over paa Statskassen. Statsbidraget skal ses under en helt anden Synsvinkel, nemlig som tjenende et ganske bestemt Formaal, og saaledes har man bestandig været enig om, at det skulde ses her fra Rigsdagens Side. Jeg vil blot atter minde om, at i Loven af 1910, der jo blev gennemført, medens vi havde en radikal, af Socialdemokratiet støttet, Regering, staar der i § 2, at der af Statskassen kan ydes indtil 18 000 Kr. aarlig til Forsøg med Hensyn til Udryddelsen af Rotter til de i Kommunerne dannede Foreninger til Rotters Udryddelse samt til Anskaffelse af rotte-dræbende Midler, navnlig til Anvendelse paa Staten tilhørende Ejendomme og Etablissementer. Navnlig paa Statens Ejendomme og Etablissementer — saaledes lød Bestemmelsen den Gang. Hvad Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Statsbidraget til det ene eller andet Beløb angaar, kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig herom. Forsaavidt det ærede Medlem ikke ønsker, at Loven skal gaa videre uden Udvalg, maa det ærede Medlem stille Forslag om Udvalg, og da maa Partierne faa Lejlighed til at drøfte dette Spørgsmaal i et Udvalgsmøde.